

மழவரும் மறவரும்

Mazhavar and maravar

S.Kanmani Ganesan¹

¹Rtd. Principal & HOD in Tamil, SriKaliswari college, Sivakasi. INDIA 626123,
kanmanitamilskc@gmail.com

DOI: 10.5281/zenodo.16919880

ஆய்வுச்சுருக்கம் (Abstract). தொகையிலக்கியத்தில் இடம்பெறும் மழவர்க்கும் மறவர்க்கும் இடையிலான ஒற்றுமைகளையும் வேற்றுமைகளையும் காண்பது இக்கட்டுரையின் நோக்கம் ஆகும். பண்டைத் தமிழ்ச் சமூகத்தில் நிலவிய மக்கட் பிரிவுகள்பற்றித் தெளிவாகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய தேவை உளது. மழவர், மறவர் ஆகிய இரு குழுவினரின் தனித்துவங்களை அடையாளப் படுத்துவது இக்கட்டுரையின் சிறப்பாக அமைகிறது. ஒப்பியல் கோணத்தில் அமையும் இக்கட்டுரைக்குத் தொகை இலக்கியத்து அகத்திணைப் பாடல்கள் முதன்மை ஆதாரங்கள் ஆகப்; புறத்திணைப் பாடல்கள், உரையாசிரியர், ஆய்வாளர் ஆகியோர் கருத்துகள் ஆகியன இரண்டாம் நிலைத் தரவுகள் ஆகின்றன. மழவரும் மறவரும் வேறுவேறு சமூகப் பிரிவினர் ஆவர் என்ற முடிவின் பயனாகப் பண்டைத் தமிழ்ச் சமூகத்தின் பன்மைத் தன்மை வெளிப்படுகிறது.

The article aims to bring out the similarities and differences between *Mazhavar* and *maravar* who lived in early Tamilnadu. It's needed to understand the social divisions prevalent in early Tamilnadu. The importance lies in identifying the uniqueness of both *Mazhavar* and *maravar*. It's a comparative study with the *akam* lyrics in the anthologies serving as the primary source. The *puram* lyrics, commentators' views and researchers' findings serve as the secondary sources. *Mazhavar* and *maravar* were found to be two different social groups. As a result the early Tamil society's multifaceted nature is proved.

திறவுச்சொற்கள் (Keywords): மழவர்தோற்றம், மறவர்தோற்றம், மழவர், மறவர், கரந்தை வீரர், மறவர் வாழ்க்கை முறை, (Appearance of *mazhavar*, *maravar*, *mazhavar*, *maravar*)

1.0 முன்னுரை

தொகைஇலக்கியத்தில் இடம் பெறும் மழவர், மறவர் ஆகிய இரு குழுவினரின் தன்மைகளை வேறு பிரித்து அறிவது இக்கட்டுரையின் நோக்கம் ஆகும். பண்டைத் தமிழ்ச் சமூகத்தில் நிலவிய பல்வேறு மக்கட் பிரிவுகள்பற்றித் தெரிந்து தெளியும் முயற்சியில் மழவர், மறவர் ஆகிய இருவரின் தனித்துவங்களைக் காண வேண்டிய தேவை உளது. ஒப்பியல் கோணத்தில் அமையும் இக்கட்டுரைக்குத் தொகை நூல்களுள் அகத்திணை சார்ந்த பாடல்கள் முதன்மை ஆதாரங்கள் ஆகப்; புறத்திணை சார்ந்த பாடல்களும் உரையாசிரியர், ஆய்வாளர் ஆகியோர் கருத்துகளும் இரண்டாம் நிலைத் தரவுகள் ஆகின்றன.

2.0 ஆய்வு முன்னோடிகள்

ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டாரும் ரா.வேங்கடாசலம் பிள்ளையும் எழுதிய அகநானூற்று உரை 'மழவர்' என்ற குழுவைப் பெயருக்கு 'மறவர்' எனப் பொருள் உரைக்கிறது. பொ.வே.சோமசுந்தரனாரின் புறநானூற்று உரை மழவரை 'வீரர்' என்று கூறுகிறது. நாராயண சாமி ஐயர் நற்றிணை உரையில் மழவரை 'வீரர்' என்கிறார். பதிற்றுப் பத்தின் பழைய உரைகாரர் மழவரது விருந்தில் ஊன் துவையல் இருந்தது என்கிறார். ஒளவை சு.துரைசாமிப் பிள்ளை பதிற்றுப் பத்து உரையில் மழவர் உண்ட விருந்தில் ஊனை அரைத்து அட்டதாகக் கூறுகிறார். அத்துடன் சேரனுக்கு உரிய 'மழவர் மெய்ம்மறை' என்ற சொற்றொடர்க்கு 'மழவர்க்குக் கவசம் போன்றவன்' எனப் பொருள் உரைத்து உள்ளார். ஆன்ட்ரே எஃப்.ஜோபர்க் 'Who Are The Dravidians?' என்ற கட்டுரையில் 'திராவிட சமுதாயம் பல பிரிவுகளால் ஆன பன்முகத் தன்மை கொண்டது' என முடிபு உரைக்கிறார்.

3.0 சமூகப் பிரிவு

மழவரும் மறவரும் இருவேறு சமூகப் பிரிவினர் ஆவர்.

மழவர் கவர்ந்த பசுக்களை மறவர் மீட்டதை;

“மழவர்/ முனைஆத் தந்து முரம்பின் வீழ்த்த...மறவர்” (அகம்.

களிற்றியானை நிரை 35- ப.100- 2007) என்கிறார் குடவாயில் கீரத்தனார். அகநானூற்று உரையாசிரியர் இரு பாடற் பொருள்களில் மழவரை ‘மறவர்’ என்று கூறுகின்றனர் (அகநானூறு மணிமிடை பவளம்- 2007- ப.30- பா.131; அகநானூறு நித்திலக் கோவை- 2008- ப.86- பா.337). இது ஏற்கத் தக்கது அன்று. ஏனெனில் மழவர் கவர்ந்த பசுக்களை அவரோடு போர் செய்து மீட்டு வந்தவராக மறவர் பெருமைப் படுத்தப் படுகின்றனர்.

தாமான் தோன்றிக் கோனை பல மக்கட் பிரிவினரும் தலைவனாக ஏற்றுக் கொண்டனர் எனப் புகழும் புலவரின் கூற்றில் மழவரும் மறவரும் வெவ்வேறு பிரிவினராகவே காட்டப் படுகின்றனர்.

“அறவர் அறவன் மறவர் மறவன்

மள்ளர் மள்ளன் தொல்லோர் மருகன்” (புறம்.399)

என்ற பாடல் பகுதியில் முதன்மை பெறும் அறவர் அறப்பள்ளி அமைத்து வாழ்ந்த புறச் சமயத்தவராகிய சமணர் ஆகின்றனர். மறவரும் மள்ளரும் அவரினின்று வேறுபட்டவர் ஆக வரிசைப் படுகின்றனர். தொல்லோர் எனும் பிரிவினருள் ‘முதுகுடி’ எனவும் ‘தொல்குடி’ (அகம்.290, புறம்.289) எனவும் அழைக்கப் பெறும் திணைமாந்தர் அடங்குகின்றனர். அப்பிரிவினருள் தமிழகம் முழுதும் பரவி வாழ்ந்த மழவரை அடக்க இயலும். கடையேழு வள்ளல்களில் ஒருவன் ஆகிய ஓரி ‘மழவர் பெருமகன் மாவள் ஓரி’ எனப்படுவதால் கொல்லி மலைப் பகுதியில் வாழ்ந்த மழவரின் தலைவன் ஆகிறான் (நற்.52).

தொல்லியல், பண்பாடு, மொழியியல், மாந்தர் இனவியல் ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆய்வு செய்த ஆன்ட்ரே எஃப்.ஜோபர்க் திராவிட சமுதாயம் பல பிரிவுகளால் ஆன பன்முகத் தன்மை கொண்டது என முடிபு உரைப்பது மழவரும் மறவரும் இருவேறு சமூகப் பிரிவினர் என்று கூற ஏது ஆகிறது (Symposium on Dravidian Studies- “Who Are The Dravidians”- p.1-33).

தோற்றம், ஒப்பனை, வாழ்க்கை முறை, செய்யும் போர் வகை ஆகியவற்றால் மழவரும் மறவரும் வேறு வேறு பிரிவினராகத் தோன்றுகின்றனர்.

4.0 தோற்றமும் ஒப்பனையும்

சுருண்ட தலைமுடியும் நேர்த்தி இன்றிச் சூடிய தலைமாலையும் மயில் தோகையால் ஆன தாரும் மழவரது தனித்துவங்கள் ஆகக்; கோல் தொடியும் நீண்ட தாடியும் துவர்செய் ஆடையும் நேர்த்தியான தலைமாலையும் மறவரது அடையாளங்கள் ஆகி இருவரையும் வேறுபடுத்துன்றன.

“ஓராச் செந்தொடை ஓரீஇய கண்ணிக்

கல்லா மழவர்” (நற்.387)

எனப் பாடப் பெறுவது மழவர் தம் தலைமாலையைச் செம்மையாக ஒப்பனை செய்து கொள்ளாத தோற்றத்தைக் காட்டுகிறது. ‘குவியல் கண்ணி மழவர்’ (பதிற்.21) என்ற தொடர் பூக்களைக் குவித்து வைத்தது போல் சூடப்பட்ட அவரது தலைமாலை நேர்த்தியின்றி இருந்ததைப் பேசுகிறது. மாங்குடி மருதனார் பூ விற்போர் கூடையில் சுற்றி வைத்து இருக்கும் பூப் பந்திற்கு மழவரின் தலைமாலையை உவமை ஆக்கி; அவரது தோற்றத்தை நம் மனக்கண் முன் நிறுத்துகிறார் (பத்துப் பாட்டுத் தொகுதி ii- 2008- ப.138-139- அ.396-397). செம்மறி ஆட்டின் கொம்பைப் போன்ற சுருண்ட தலைமுடி பிடரியை மறைக்க மழவர் காட்சி அளித்தனர் (அகம்.101).

“தோகைத் தூவித் தொடைத்தார் மழவர்”

என்ற அடியால் மழவர் மயில் தோகையால் ஆன தார் அணிந்தவர் என அறிகிறோம் (அகம்.249). கொடுங் குணத்தைக் காட்டும் கண் உடையவர் என்பதைக் ‘கடுங்கண் மழவர்’, ‘செங்கண் மழவர்’ ஆகிய பாடல் தொடர்கள் பேசுகின்றன (அகம். 91,101). ‘மைபடு பெருந் தோள் மழவர்’ (மது.687) எனும்போது அவரது கரிய பருத்த தோள்கள் வலிமைக்கு அடையாளம் ஆகின்றன. தம் காலில் கழல் அணிந்தவர் என்பது; ‘கழல்கால் மழவர்’ (மது.395), ‘வார்கழல்... மழவர்’ (அகம்.187) ஆகிய தொடர்களால் புலப்படுகிறது. ‘அடிபுதை தொடுதோல்’ (அகம்.101) ஆகிய செருப்பு அணிந்து இருந்தமை ‘செருப்படை அடியர்’ (அகம்.129) என்ற தொடராலும் தெரிகிறது.

மறவர் வண்டுகள் மொய்க்கும் கண்ணி சூடியதைச்;

“சூரும்புஆர் கண்ணிப் பெரும்புகல் மறவர்” (மது.596)

எனப் பெருமை தோன்றப் பேசும்போது; அந்நேர்த்தி மழவரது தலை ஒப்பனையோடு கொண்டிருந்த வேற்றுமையைப் புலப்படுத்துகிறது. ‘வீழ் தாடி... மறவர்’ (கலி.15); ‘பெரும் புன்தாடி... மறவர்’ (அகம்.297) என நீண்ட தாடியுடன் கூடிய தோற்றம் மறவர்க்கு உரியது.

“கிடினென இடிக்கும் கோல்தொடி மறவர்” (நற்.48);

எனச் சங்கினால் ஆன தொடி அணிந்தமையும் மறவரை வேறு பிரித்துக் காட்டுகிறது. துவர்செய் ஆடை அணிந்து; வலிமையான உடலும் புலி போன்ற நோக்கும் கொண்டு இருந்தனர் (கலி.4). ‘கடுங்கண் மறவர்’ எனும் தொடர் மறவரையும் கொடும் பண்பு உடையவர் எனக் காட்டுகிறது (அகம்.87). மறவர் அணிந்த கழல்; ‘தொடுகழல் மறவர்’ (அகம்.75); ‘கழல் கால்... மறவர்’ (பதிற்.28, 30); ‘மாக்கழல் புனைந்து... மறவர்’ (பதிற்.37) எனப் பலபடப் புனைவு பெறுகிறது. ‘எறுழ்தோள் மறவர்’ என மறவரது தோள் வலிமை பாடல் பெறுகிறது (மது.729).

5.0 தொழில்களும் ஆயுதங்களும்

மழவர் வெட்சிப் போர் புரிபவராக மட்டுமே இருக்க; மறவர் வெட்சிப் போர் மட்டுமின்றி; ஆநிறை மீட்கும் கரந்தைப் போரும் புரிந்தனர். தண்டு கொண்டு பகைவரைத் தாக்கி வஞ்சினம் கூறிப் பகைவரை ஒடுக்கும் மனத் திட்டத்துடன்; சூழ்நிலைக்கு ஏற்பப் பல உத்திகளைக் கையாண்டு எயினரோடு முரண்பட்டு அவரது காட்டரணைத் தாக்கிப்; போரில் ஈடுபடுபவராக மறவர் மட்டுமே பெருமை பெறுகின்றனர். போர்க் குணம் மறவரது இயல்பாக இருந்தது. அரசரால் அடக்கப்பட்ட மழவரும் போர்ப் பணியில் சேர்ந்தனர். ஆறலைத்துக் கொல்வது இருவரும் செய்த தொழில் ஆகும். குதிரை வீரராகி வேல், வில், வாள் ஆகிய ஆயுதங்களை இருவரும் பயன்படுத்தினர்.

மழவர் வழிப்போக்கரைத் தயங்காது துன்புறுத்தும் வன்கண்மை உடையவர் (அகம்.121); பிற உயிர்களுக்கும் கொடுமையே செய்யும் இரக்கம் அற்றவர். தாய் யானை தவிக்க; அதனிடமிருந்து கன்றைப் பிரித்து; அதைக் கட்ட மரா மரத்தின் நாரைக் கயிறாக்கித் தாம் குடித்த தேறலுக்கு விலை ஆக்கினர் (அகம்.83). களவைத் தொழிலாகக் கொண்டு (அகம்.91); வழிப்போக்கரைக் கொன்றதுடன் (அகம்.337); இருமலைத் தவிர்க்க வாயில் புற்று மண்ணை அடக்கிக் கொண்டு (அகம்.101); ஆநிறை கவர்ந்து (அகம்.35, 269) ஆறலைத்தனர் (அகம்.131). பாண்டிய வேந்தனிடம் மழவர் போர் வீரர் ஆனமை மதுரை மாநகர வருணனையில் உளது (மது.687). அரசரிடம் குதிரை வீரராகப் பணி செய்தனர் (அகம்.1, 187); வில் ஏந்தினர் (நற்.387); வேலுடன் சென்றனர் (அகம்.35); வாட்போர் இட்டனர் (அகம்.309). பொ.வே.சோம சுந்தரனார் ஒரு பாடல் உரையிலும் நாராயண சாமி ஐயர் இரு பாடல் உரைகளிலும் மழவரை ‘வீரர்’ என விதந்து ஒதுகின்றனர் (நற்றிணை 52-2007- ப.68, பா.387- ப.475; புறநானூறு பகுதி ii-90- 2007- ப.213).

ஆறலைக்கும்போது மறவர் கண்ணோட்டம் இன்றியே செயல்பட்டனர். வழிப் போக்கரிடம் பறிப்பதற்குப் பொருள் இல்லை எனினும்; அவர் துடிதுடித்துச் சாவதைக் காண மறவர் தயங்கவில்லை.

“கொள்ளும் பொருள் இலராயினும் வம்பலர்

துள்ளுநர்க் காண்மார் தொடர்ந்துயிர் வெளவலின்” (கலித்தொகை 4

- ப.14- 2007) என அவரது கொடுஞ் செயல் பாடல் பெறுகிறது. அருளின்றி மக்களைப் புண்ணாக்கி ஆறலைத்தனர் (கலி.15). போர்களில் வீரமரணம் அடைந்து நடுகற்களில் தெய்வங்கள் ஆயினர் (அகம்.67, 387; குறு.297). புறமுதுகிட்டு ஓடாத மனவுறுதி உடையவர் (கலி.15; மது.725-726) ஆதலால்; ‘ஓடாப் பூட்கை மறவர்’ (பதிற்.30, 57) எனப்பட்டனர். ஒரே குடியிருப்பிற்குள் பல முறை சென்று ஆநிரை கவர்ந்த மறவரது செயல் அங்கு வாழ்ந்த மக்களைக் குடி பெயர வைத்தது.

“... வீங்குசிலை மறவர்

பல்ஊழ் புக்குப் பயனிரை கவரக்

கொழுங்குடி போகிய” (அகம்.377)

என்ற பாடலில் மறவரின் வெட்சிப் போர்பற்றி அறிகிறோம்.

“கன்றுகாணாது புன்கண்ண செவி சாய்த்து

மன்றுநிறை பைதல்கூரப் பலஉடன் கறவை தந்த

கடுங்கால் மறவர்” (அகம்.63)

என மறவர் பசுக்களை மீட்டு வரும் கரந்தைப் போரும் புகழ் பெறுகிறது. ‘கொடுவில் எயினர் குறும்பிற்கு ஊக்கும்’ மறவர் (அகம்.319) பற்றிய வருணனை மறவருக்கும் எயினருக்கும் இடையிலான போரைப் பாடுகிறது. ஏனெனில் ஆநிரையைத் தம் செல்வமாகக் கொண்ட வேளாளரை எயினரும் கொள்ளை அடித்தனர் (பட்டி.266). இத்தகு கரந்தைப் போர்களில் ஆநிரையை மீட்டப் பின்னரும் தொடர்ந்து வரும் வெட்சி வீரரை ஒளிந்து இருந்து தாக்கக் காட்டினுள் இலைகட்கு இடையே தம்மை வெளித் தெரியாத படி மறைத்துக் கொண்டு எதிரிகளை எதிர்நோக்கி இருந்த செயல்; போர் மேற்கொள்வதில் மறவர் கையாண்ட சூழ்ச்சியைக் காட்டுகிறது (புறம்.259). வெட்சி வீரரை அழித்த பிறகே தாம் மீட்ட ஆநிரையோடு மறவர் வெளிப்பட்டனர் (புறம்.260). இயல்பாகவே போர்க் குணம் மிகுந்து இருந்ததால்; ‘தெறல் மறவர்’ (புறம்.345) எனப்பட்டனர். வஞ்சினம் கூறிப் போரில் ஈடுபட்டதால் ‘நீள்மொழி மறவர்’ (புறம்.369) ஆயினர்.

“செல்உறழ் மறவர்... .. / நாளை

மண்புனை இஞ்சி மதில்கடந்து அல்லது

உண்குவம் அல்லேம் புகர்” (பதிற்.58)

என வஞ்சினம் கூறியதைத் தொடர்ந்து போர்ப்பூவைச் சூடியதைப் பாடுகிறார் புலவர். ‘கடுமா மறவர்’ (பதிற்.28) எனும் தொடர் மறவரைக் குதிரை வீரராகக் காட்டுகிறது. மறவரின் வேலைப் போல விரிந்த பகன்றை மலரைப் புலவர் பாடி உள்ளனர் (நற்.86). கூற்றுவனை ஒத்த வேல் (குறுந்தொகை- 2007- பா.283- ப.510); அவர் தம் இல்ல வாயிலில் சார்த்தி இருந்தமை;

“...ஒள்வாள் மறவர் / கரும்கடை எஃகம் சாத்திய புதவின்”

(மலை.489-490) எனப் புனைவு பெற்று உள்ளது.

“வில்ஏர் வாழ்க்கை விழுத்தொடை மறவர்” (அகம்.35)

என்ற பாடல் அடி வில்லைந்திப் போர் செய்த மறவரைக் காட்டுகிறது. அவரது விற்போர் வன்மையைப் புகழும் பாடல்கள் பல (ஐங்குறுநூறு- 2009- ப.550- பா.352; நற்.148; மது.727-728). வாட்போரில் தம் மேனி வடுப்பட்ட மறவர்; வாள்முகம் பொறித்த மாண்வரி யாக்கையர்” (பதிற்.58) ஆயினர். தண்டு கொண்டு தாக்கியும் போர் செய்ததை;

“சேளருற்ற செல்படை மறவர் தண்டுடை / வலத்தர்” (பதிற்.41)

என்பதால் அறிகிறோம்.

6.0 தொடர்புறம் இசைக்கருவிகள்

மழவரோடு இயைத்துப் பேசும் இசைக் கருவிகள் காணப் படவில்லை. மறவரின் போர் அறிவிப்பும் தொடர் நிகழ்வுகளும் தண்ணுமை ஒலியுடனும் துடி ஒலியுடனும் இயைந்து இருந்தன.

“கணைத்தொடை நாணும் கடும்துடி ஆர்ப்பின்” (கலி.15)

என மறவர் போர் அறிவிக்கும் சூழல் துடியின் ஆரவாரம் பொருந்தியதாக இருந்தது. பண்டப் பொதிகளைச் சுமக்கும் கழுதைக் கூட்டத்துடன் சென்ற வணிகரின் தலையை வெட்டிக் கொலை செய்து; அவரது பொருட்களைக் கவர்ந்து தம் வாழ்விடம் வந்து; குறும்பில் துடி முழக்கி அறிவித்த செயல்;

“பொறைமலி கழுதை நெடுநிரை தழீஇய

திருந்துவாள் வயவர் அரும்தலை துமித்த

படுபுலாக் கமழும் ஞாட்பில் துடிஇகுத்து

அரும்கலம் தெறுத்த” (அகம்.89)

என வருணிக்கப் படுகிறது. அவர் வாழ்ந்த குன்றை ஒட்டிய குறும்பில் போர் குறித்த தண்ணுமை ஒலி எழுந்ததை;

“மறவர் கல்கெழு குறும்பின் எழுந்த தண்ணுமை” (அகம்.87)

எனப் பாடி இருப்பது காண்கிறோம்.

“சிறுகுடி மறவர் சேக்கோள் தண்ணுமை” (அகம். 297)

என ஆநிரை மீட்க அவர் தண்ணுமை முழக்கி ஒன்றுகூடிக் கிளம்பியமை பாடப் பெற்று உள்ளது. ‘அரிக்குரல் தண்ணுமை இன்னிசை’ (புறம்.270) கேட்டு வென்றி தரும் வேட்கையராய் மறவர் மன்றத்தில் கூடினர்.

7.0 உணவும் வாழ்க்கை முறையும்

போக்குவரவிற்கு வண்டிகளைப் பயன் கொண்டு; கவர்ந்த ஆநிரையுள் ஒன்றைக் காட்டிலேயே பலி கொடுத்து வழிபட்டு உண்ட மழவர்; வேந்தர் தந்த விருந்தில் சைவ உணவும் உண்டனர். மறவர் புல்லரிசியும் உண்டனர். வழிப்பறிக் கொள்ளையைத் தம் வாழ்விடத்திற்கு வந்து கூட்டத்தாருடன் சேர்ந்து பகிர்ந்து உண்பதை வழக்கமாகக் கொண்டனர். தம்முள் அடிக்கடி மாறுபாடு கொண்டு தாக்கித் திரியும் பண்பும் மறவரை மழவரினின்றி வேறு பிரித்துக் காட்டுகிறது. ஊன் உணவும் கள்ளும் மழவர், மறவர் இருவரது உணவிலும் பேரிடம் பெற்றன.

மழவர் பயன்படுத்திய வண்டியை ‘உருள்’ எனப் புலவர் குறிப்பிடுகின்றனர் (அகம்.121). தாம் ஆநிரை கவர்ந்த பின் (அகம்.129); காட்டு வழியில் தெய்வம் பொருந்திய பருத்த அடியை உடைய வேப்ப மரத்தைப் பொருந்திக் கொழுத்த பசுவைக் கொண்டு குருதிப் பலி இட்டு (அகம்.309); ஊன் புழுக்கைத் தின்றனர் (அகம்.119, 249). தன் வெற்றிக்குக் காரணமான மழவர்க்கு ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதன்;

“செவ்வூன் தோன்றா வெண்துவை முதிரை

வாலான் வல்சி”யை (பதிற்.55)

விருந்தாகக் கொடுத்துக் கொண்டாடினான். ஊனின் செந்நிறம் தெரியாத அளவிற்குக் கொழுப்பு நிறைந்த அசைவ உணவும் துவரை முதலிய பயறு வகைகளுடன் சேர்த்துச் சமைத்த சைவ உணவும் அளித்தான் எனலாம்.

மேற்கூட்டிய பகுதிக்கு உரை எழுதும்போது ஒளவை சு.துரை சாமிப் பிள்ளை 'செவ்வூனும் மிக்க துவரையும் கலந்து அரைத்த துவையல் ஆதலால்; வெண்துவை என்றும்; சிவந்த ஊன் ஆயினும் அத்துவையல் தன் செம்மை தோன்றாது ஆயினமையின்; செவ்வூன் தோன்றா என்றும் கூறினார்.' என்கிறார். பழைய உரைகாரர் 'செவ்வூன் தோன்றா வெண் துவை என்றது அரைத்துக் கரைத்தமையால் தன்னிற் புக்க செவ்வூன் தோன்றாத வெள்ளிய துவை...' என்கிறார். பழையவுரைகாரரை ஒளவை சு.துரை சாமிப் பிள்ளை அப்படியே ஏற்றுக் கொண்டு உள்ளார் (பதிற்றுப்பத்து, 2007, ப.263-267). 'துவை' என்பது துவையல் என இருவரும் கூறும் பொருள் பொருந்தவில்லை. கறிக்காகப் பேணி வளர்த்த ஆட்டின் இறைச்சி செந்நிறம் தெரியாத அளவு வெள்ளைக் கொழுப்பு சூழ்ந்து இருக்கும் ஆதலால்; வெண்ணெல்லின் அரிசியில் சமைத்த ஊன்சோற்றைச் 'செவ்வூன் தோன்றா வெண்துவை... வாலூன் வல்சி' எனவும்; சைவ விருந்தாக அளித்ததை; "முதிரை வாலூன் வல்சி" எனவும் பொருள் கொள்ள வேண்டும். 'முதிரை' என்பது துவரை முதலிய பயறு வகைகள் ஆகும். இங்கு 'ஊன்' என்பது உணவு. வெண்மையான அரிசியால் ஆன உணவு ஆகையால்; 'வாலூன்' ஆகிறது. 'ஊன் வல்சி' இருபெயரொட்டாக அமைந்து உள்ளது. இறைச்சியின் செம்மையை மறைத்துக் கொழுப்பு மிகுந்து இருக்க; வெண்ணெல் அரிசியோடு சேர்த்துச் சமைத்த சோறும் துவரம் பருப்பை வெண்ணெல் அரிசியோடு கலந்து சமைத்த சோறும் என இருவகை விருந்துணவையும் மழவர் உண்டனர்.

மறவர் கதிர் மறைந்த பொழுதில்; மழைவளம் குறைந்த தம் சிறுகுடியின் மக்கள் அனைவரையும் ஒன்றுகூட்டி; இருப்பதைப் பகிர்ந்து உண்ணும் சீரிய வாழ்க்கை உடையவர் ஆவர் (நற்.33; குறு.331).

“...மறவர் / மைபடு திண்தோள் மலிர வாட்டி...

அரும்கலம் தெறுத்த பெரும்புகல் வலத்தர்

வில்கெழு குறும்பில் கோள்முறை பகுக்கும்” (அகம்.89)

என்பதால் கொள்ளை வெற்றிகரமாக முடிந்தவுடன் தம் வாழ்விடம் வந்து அனைவர்க்கும் முறைப்படிப் பங்கிட்டமை அவரது வாழ்வியலின் மேம்பட்ட பண்பைக் காட்டுகிறது ஆயினும்; இடையறாது தம்முள் முரண் கொண்டதை;

“கோணம் தின்ற வடுஆழ் முகத்த

சாணம் தின்ற சமந்தாங்கு தடக்கை

மறம்கொள் சேரி மாறுபொரு செருவில்

மாறாது உற்ற வடுப்படு நெற்றி.../ மறவர்” (மது.592-595)

என்பதால் அறிகிறோம். வறட்சி மிகுந்த கோடையில் எறும்புகள் சேகரித்து வைத்த புல்லரிசியை உணவாகக் கொண்டனர் (அகம்.377). கொழுப்புப் படர்ந்ததால் வெண்மையாகத் தோன்றும் 'விளரூன்' தின்றனர் (அகம்.89). தினைக் கள்ளுடன் வேட்டையாடிய மான் ஊனை உண்டனர் (அகம்.284). 'கடுங்கள் தேறல் மகிழ்சிறந்து' திரிந்தனர் (மது.599).

8.0 தொடர்புறும் அரசரும் வாழ்விடங்களும்

முரட்டுத்தனம் மிகுந்த மழவர் தம்மை வணங்கும் படி அடக்கிப்; பணியில் அமர்த்திய அரசர் பலர் ஆவர். பல வேந்தராலும் மன்னராலும் அடக்கப் பட்டவராய் மழவர் பேசப் படுகின்றனர். மறவர் பல வேந்தரையும் குறுநில மன்னரையும் சார்ந்து போர் செய்தனர்.

வேந்தன் ஆகிய அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி 'மழவர் பெரும' என மழவரின் தலைவனாகப் போற்றப் படுவதால் அவனது தகடூர்ப் பகுதியில் மழவர் மிகுந்து வாழ்ந்தமை பெற்றோம் (புறநானூறு பகுதி i- 2007- ப.213- பா.90).

“வண்டுபடத் ததைந்த கண்ணி ஒண்கழல்

உருவக் குதிரை மழவர் ஓட்டிய

முருகன் நற்போர் நெடுவேள் ஆவி

அறுகோட்டு யானைப் பொதினி” (அகம்.1)

எனக் குதிரை மலையைச் சார்ந்த மழவரை ஆனமலைப் பகுதியில் பொதினியைத் தலைமை இடமாகக் கொண்டு ஆண்ட வேள் ஆவி அடக்கியதாக மாமூலனார் பாடுவதால் அம்மலைப் பகுதிகளில் மழவர் பெரிதும் வாழ்ந்தவர் ஆகின்றனர். மழவர் மிகுதியாக வாழ்ந்த வேங்கடத்தை ஆண்ட புல்லி அவரை அடக்கிப் பணியில் அமர்த்தியதை ‘கல்லா இளையர் பெருமகன் புல்லி’, ‘மழபுலம் வணக்கிய மாவண் புல்லி’ என்ற பாடல் தொடர்கள் அடையாளம் காட்டுகின்றன (அகம்.61, 83). ‘மழவர் மெய்ம்மறை’ எனச் சேரன் பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவன் பாடப் படுகிறான் (பதிற்.21). எனவே அவனது ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்த பூழித் தேயம் (மேற்.), மேற்கரைத் தொண்டி (அகம்.290) ஆகிய நிலப் பகுதிகளில் மழவர் பரவி வாழ்ந்தவர் ஆகின்றனர். ‘மழவர் மெய்ம்மறை’ (பதிற்.55) என ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதனும் மழவர் தலைவன் ஆவதால் அவன் ஆட்சிப் பரப்பில் அடங்கிய நறவு எனும் துறைமுகப் பகுதியிலும் மழவர் மிகுதியாக வாழ்ந்தமை வெளிப்படல்.

‘மெய்ம்மறை’ என்ற சொற்றொடர்க்கு ஒளவை சு.துரை சாமிப் பிள்ளை ‘மழவர்க்குக் கவசம் போன்றவன்’ எனப் பொருள் உரைத்து உள்ளார் (பதிற். ப.71, 264). இதுகாறும் கண்ட மழவரின் தோற்றம், ஒப்பனை, வாழ்க்கை முறை, தொழில் ஆகியவற்றோடு இயைத்துப் பார்க்கும்போது இப்பொருள் பொருந்த வில்லை. மழவரது முரட்டுத் தனத்தை அடக்கிப் பணி செய்ய அமர்த்தியதால் அவரது ‘இயல்பு மறையும் படிச் செய்தவன்’ என்ற பொருளே பொருத்தம் ஆகிறது.

எதிரிகளை நடுங்க வைக்கும் மறவர் சேரனின் படைவீரராய்ப் பணி ஆற்றினர் (நற்.18). எழினியின் கட்டளைப்படி அவனது படைவீரர் ஆகிய மறவர்

“...முனைகடந்து

வீங்குமென் சுரைய ஏற்றினம் தருஉம்” (அகம்.105)

என நிரை மீட்டக் கரந்தைப் போர் பாடல் பெற்று உள்ளது. பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவனுக்காகப் பிற வேந்தர் படையை எதிர்த்து வென்ற மறவர் பகைவரின் யானைக் கூட்டத்தைச் சிதற விட்டனர் (பதிற்.28). கடல் பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவனின் படையில் மறவர் திறம்படப் போர் செய்தனர் (பதிற்.49). ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதனின் மறவர் போர் வல்லவர் ஆவர் (பதிற்.57, 60). இளஞ்சேரல் இரும்பொறையின் படையில் இருந்த மறவர்; வெறி கொண்டு திரிந்ததை; ‘மறவர் மறல்’ எனப் பாடியுள்ளார் புலவர் (பதிற்.82). களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச் சேரல் படையில் இருந்த மறவர் அவனுக்காகக் குறுநில மன்னரின் எயில்களை அழித்தனர் (பதிற்.37). வஞ்சி முற்றத்து மறவரை அழித்து வெற்றி கண்ட சோழன் குராப்பள்ளித் துஞ்சிய கிள்ளி வளவன் ஆவான் (புறம்.373). சோழன் நலங்கிள்ளியின் படை வீரர் ஆன மறவர் சேய்மையில் இருந்த நாட்டிற்கும் தயங்காமல் சென்று போர் செய்தனர் (புறம்.31, 68). சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளி வளவன் தான் செய்த போரில் பகைவரின் மறவரைக் கூற்றுக்கு இரை ஆக்கினான் (புறம்.227). ‘மறவர் பெரும’ (புறம்.43) எனும் போற்றலுக்கு உரியவனாய்க் கிள்ளி வளவனின் தம்பி மாவளத்தான் அழைக்கப் படுகிறான். பாண்டியன் இலவந்திகைப் பள்ளித் துஞ்சிய நன்மாறனிடம் காலாட்படை ஆகிய மறவர் படை இருந்தது (புறம்.55). களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச் சேரலின் படை மறவரோடு போரிட்டுப் பணிந்த ‘மன் எயில் மறவர்’ (பதிற்.40) குறுநில மன்னர்க்காகப் பணி செய்த மறவர் ஆவர். மலையமாளின் வழித் தோன்றல் ஆகிய சோழிய ஏனாதி திருக் கண்ணனைப் போற்றும்போது அவனது முன்னோர் ஆற்றிய போரில் பங்கேற்ற மறவர் குறிப்பிட்டுப் புகழப் படுகின்றனர் (புறம்.174). பரணர் பாடிய மகட்பாற் காஞ்சிப் பாடல் குறுநில மன்னனுக்காகப் போர் செய்யும் கடப்பாடு உடைய மறவரைக் காட்டுகிறது (புறம்.336).

9.0 முடிவுரை

மழவரின் சுருண்ட தலைமுடியும் நேர்த்தி இன்றிச் சூடிய தலைமாலையும் மயில் தோகையால் ஆன தாரும் அவரது தனித்துவ அடையாளங்கள் ஆகின்றன. கோல் தொடி அணிவதும் நீண்ட தாடி வளர்ப்பதும் துவராடை அணிவதும் சிறந்த முறையில் சூடிய தலைமாலையும் மறவரை மழவரினின்றி வேறுபடுத்துகின்றன.

ஆறலைத்துக் கொல்வதும் ஆநிரை கவர்வதும் மழவர், மறவர் இருவரும் செய்த தொழில்கள் ஆகின்றன. மழவர் வெட்சிப் போர் புரிபவராக மட்டுமே இருக்க; ஆநிரை மீட்கும் கரந்தை வீரராக மறவர் மட்டுமே இருந்தனர். இயல்பாகவே போர்க் குணம் மிகுந்த மறவரும்; அரசரால் அடக்கப்பட்ட மழவரும் போர் வீரராகப் பணி ஆற்றினர். இருவரும் வேல், வில், வாள் ஆகிய ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்தினர். தண்டு கொண்டு பகைவரைத் தாக்கி வஞ்சினம் கூறிப் பகைவரை ஒடுக்கும் மனத் திட்பம் உடையவராகவும்; திணைமாந்தர் ஆகிய எயினரோடு முரண்பட்டு அவரது காட்டரணைத் தாக்கி நிரை மீட்டவராகவும் மறவரே பெருமை பெறுகின்றனர். மறவரின் போர் அறிவிப்பும் தொடர் நிகழ்வுகளும் தண்ணுமை ஒலியுடனும் துடி ஒலியுடனும் இயைந்து இருந்தன.

ஊனும் கள்ளும் மழவர், மறவர் இருவரது உணவிலும் பேரிடம் பெற்றன. கவர்ந்த ஆநிரையுள் கொழுத்த பசுவைக் காட்டிலேயே பராரை வேம்பின் முன் பலி கொடுத்து வழிபட்டு உண்ட மழவர்; வேந்தர் அளித்த விருந்தில் சைவ உணவும் உண்டனர். மறவர் கோடையில் புல்லரிசியையும் வழிப்பறிக் கொள்ளையையும் வேட்டை ஆடிய ஊனையும் தம் வாழ்விடத்திற்கு வந்து கூட்டத்தாருடன் சேர்ந்து பகிர்ந்து உண்பதை வழக்கமாகக் கொண்டனர்.

முரட்டுத்தனம் மிகுந்த மழவர் தம்மை வணங்கும் படி அடக்கிப்; பணியில் அமர்த்திய அரசர் பலர் ஆவர். பல வேந்தரும் மன்னரும் அடக்கியவராய் மழவர் பேசப் படுகின்றனர். மறவர் வேந்தர்க்காகவும் குறுநில மன்னர்க்காகவும் போரில் மோதிக் கொண்டதுடன்; தம்முள்ளும் அடிக்கடி மாறுபாடு கொண்டு தாக்கித் திரியும் பண்பு கொண்டு இருந்தனர்.

மறவரின் தோற்றமும் ஒப்பனையும் வாழ்வியலும் ஈடுபட்ட போர்களும் மழவரினின்றி வேறுபட்டு அவரை இருவேறு இனத்தவராகக் காட்டுகின்றன.

Reference

1. Aingurunooru, (2009) *kazhaka veliyeedu, chennai*.
2. Akanaanooru Kalirriyaanai Nirai - Na.Mu.Vengadasami Nattar & Raa.Vengatasalam Pillai - commentators, (2009). *Kazhaka Veliyeedu, Chennai*.
3. Akanaanooru maninidai pavalam (2007). *Kazhaka Veliyeedu, Chennai*.
4. Akanaanooru Niththilakkovai, (2008). *kazhaka veliyeedu, chennai*.
5. Andrae F.Sjoberg- 'Who are the Dravidians', p.1- 33, Symposium on Dravidian Civilization- Asian Series of the Center for Asian Studies of the University of Texas at Austin. (1971).
6. Kaliththokai - Nachchinaarkiniyar - commentator, (2007). *Chennai: kazhaka veliyeedu*
7. Kurunthokai - Po.Ve.Somasuntharanaar - commentator, (2007). *Kazhaka Veliyeedu, Chennai*.
8. Narrinai, (2007). *Kazhaka veliyeedu, Chennai*.
9. Pathirruppaththu - (2007). *Kazhaka veliyeedu, chennai*.
10. Paththuppaattu part ii- (2008). *Kazhaka veliyeedu, chennai*.
11. Puranaanooru part i- (2007) *Kazhaka veliyeedu, chennai*.
12. Puranaanooru part ii- (2007) *Kazhaka veliyeedu, chennai*.

